हच्छीषं तदन शिखातन् चमन्तं² पार्वदन्दसकिए एष्टम् इयकां॥ १२॥ रचे मन्त्रस्यास्य बीजच शिता-चकी शकी वामनेचपदीप्तः। सप्रदास्त्रो बीजमेतत्पदी मं मन्त्रः प्रद्यम्बो जगन्मो हनोऽयं॥ १३॥ हंसो मेदो वक्रहत्ताभ्युपेतः पोनी नेनाद्यन्वितोऽसौ यगार्गा। प्रोक्ता शक्तिः सळ्गीर्ळाग्राहन्दे-र्वन्दस्यामेर्व्ह्मभा कामदेयं॥ १४॥ विनियोगस्य मन्त्रस्य पुरुषार्थचतुष्टये। क्रष्णं प्रकृतिरित्यक्तो दुर्गाधिष्ठातृद्वता ॥ १५ ॥ गोपायति सक्लिमइं गोपायति परं प्रमांसिमिति गोपी। प्रकतस्या जातं

जन इति नदादिकं पृथियन्तं ॥ १६॥ श्रम्योगोपीजनयोः समीरणादाश्रितो व्याप्त्रा। ब्रम्स इत्युपदिष्टं सान्द्रानन्दं निरञ्जनं ज्योतिः ॥ १७॥ खाहेत्यात्मानं गमयामीत्यतेजसे तसी। यः कार्यकारणेशः परामात्मेत्यच्युतैकतास्य मनोः॥१८॥

^{*} असं।